

José Gómez Martí - In memoriam

M.A. Fiol

Dept. de Matemàtica Aplicada IV
Universitat Politècnica de Catalunya

24 de setembre de 2015

*La vida és el que ens passa
Mentre fem altres plans*

JOHN LENNON

El nostre amic i company José Gómez ens va deixar massa d'hora el passat setembre de 2014. Ell era, des de fa temps, professor en el nostre *Departament de Matemàtica Aplicada IV*, de la Universitat Politècnica de Catalunya. També era membre del grup de recerca *COMBGRAF* (<http://combgraph.upc.edu/en>), on ens dediquem a l'estudi de temes de Combinatòria i Teoria de Grafs. La nostra relació venia de lluny, ja que vaig dirigir el seu projecte fi de carrera en *Enginyeria de Telecomunicació* (UPC) i la seva (primera) tesi doctoral “Diámetro y Vulnerabilidad en Redes de Interconexión” (1986). Per tant, jo coneixia molt bé la seva capacitat i entusiasme per la investigació. José Gómez (‘Pepe’ pels amics) tenia idees molt enginyoses en les demostracions constructives i va contribuir amb molts valors en les diferents taules dels millors grans grafs i digrafs, a part d'altres contribucions significatives. Per exemple, ell va treballar amb problemes d'etiquetament de grafs, distància unilateral en digrafs, connectivitat, vulnerabilitat i branca-coloració de grafs. Aquest últim tema (“edge-coloring” en anglés) està estretament relacionat amb el famós teorema del quatre colors (4CT) que va ser finalment provat mitjançant l'ajuda d'ordinadors. Tots aquests treballs el va portar a publicar, amb una vintena de col·laboradors, uns trenta-cinc d'articles en revistes d'àmbit internacional.

Per altra banda, el José Gómez tenia una gran inquietud per estendre el seu coneixement i, així, compaginava la seva tasca docent i investigadora amb l'estudi de noves carreres: *Matemàtiques* (UCM), amb doctorat (UAM); *Filosofia i Ciències de l'Educació* (UB); *Biologia* (UB); *Biomedicina* (UB); *Psicologia* (UB); *Bioquímica* (UB); *Doctor* per la UPC. Veritablement, tot això dóna idea de la seva gran capacitat de treball i la inescapable il·lusió per aprendre.

Des del punt de vista docent, el Pepe era molt apreciat pels seus alumnes. Com a exemple, transcriu un comentari d'un alumne: “José Gómez és un ‘profe’ genial, és molt

de la conya i al meu entendre explica molt bé. L'assignatura de Càlcul, molt molt divertida no és, però ell sempre sap fer la gracieta oportuna perquè et mantinguis despert i amb ganes d'atendre”.

En quant al perfil humà, el Pepe Gómez estava casat amb la Monte i tenia dos fills, el més gran, Rubén, i el petit, David. De tots dos, ell m'explicava coses de tant en tant, amb l'orgull de pare. El Pepe era molt apreciat entre nosaltres i la seva pèrdua, com tota mort prematura, ens va semblar injusta. Fa un parell de setmanes el Prof. Vicente Casares, que havia estat molt temps en el nostre antic Departament de Telemàtica i Matemàtica Aplicada, em va escriure l'e-mail següent: “Pepe Gómez se nos ha ido, lamentable y prematura pérdida de una gran persona, con inalcanzable perfil humano, y sublime calidad profesional. Con cierta nostalgia, aún recuerdo a Pepe como alumno de la primera promoción de la asignatura de ‘Sistemas Telefónicos’, luego fui miembro del tribunal de su PFC y de su Tesis doctoral en Telecomunicación. . . Compartimos breves charlas muy entrañables. Con el ruego de que transmitas mis condolencias al entorno habitual de Pepe en la UPC, y a quienes conozcas que tuviesen vínculos con Pepe. Un abrazo. Vicente”

Al qual jo vaig contestar: “Moltes gràcies per les teves paraules. Realment, ha estat un cop dur la pèrdua del Pepe Gómez. No sé si ho recordes, però precisament jo vaig ser el seu director de tesi. Més endavant vam publicar junts diversos articles i sempre m'havia demostrat el seu afecte. Ja faré arribar les teves condolences a la gent del departament. (També procuraré que arribi a la seva família, encara que jo no la conec directament). Una abraçada. MA”

Referint-se al Pepe, fa uns anys, un alumne va escriure: “Enmig d'una de les explicacions de la seva vida ens va dir: nedo la integral de la velocitat”. Nedar la distància del nostre temps ens pertoca a tots. Ell ja ho ha acomplert. Que la pau sigui el seu premi. Gràcies pels bons records que ens has deixat, Pepe.

Acabo amb el principi d'un poema del meu germà gran, que també va ens va deixar fa un parell d'anys.

SERIA BELL NÉIXER MOLTS DE PICS (A Baltasar Porcel)

*Seria bell de néixer molts de pics
ja que podem morir tantes vegades
i no és acceptable cap mort definitiva*

*Seria bell de néixer molts de pics
com feliç brolla un brollador
o, més silent, raja la font geliua*

...

BARTOMEU FIOU